

4
Pri. 27. num. 29.

~~P. A. 79.~~ 4/10

DISPUTATIO JURIDICA
Brevem enucleationem jurium,
Quae de

1627, 2

6/1

Legitimatione

per subsequens matrimo-
nium extant, exhibens,

Quam

QUÆSITA SALUTE DIVINA

Permissu & autoritate Magnifici Dn. Ordini-
narij & Amplissimi Collegij Juridici in
Incljta Lipsiensi Academia.

P. 237

PRÆSIDE

VIRO CLARISSIMO

Dn. QUIRINO SCHACHERO

Philosoph. & U. J. D.

Publicè defendendam suscipiet

CASPARUS Bierling Lipsiensis.

XX. Martij, Anni CHRISTI

∞. 1627.

In Acroaterio Jctorum horis consuetis.

Lipsia, Typis exscribebat GREGORIUS Nisch.

THESIS I.

Uiritum Leges, ut tempori & libidini hominum aliquid darent, & mala majora præcaverent, permisisse civi Romano, habere locò uxoris concubinam, i. e. fœminam non amoris & pudoris causâ, (quem in finem accipiuntur

uxores.. *Nov. 89. c. 1. §. 1.*) sed ardoris, & libidinis explendæ causâ. *l. 4. ff. de concub. ex rubro & nigro, ff. C. de concub. & autoritate Marcelli in l. 3. §. 1. ff. de concub. in aprico est.*

2. Num ritè rectèque? *Imp. Leonis Nov. 91. & cum primis sacra pagina, ad quam omnes leges, tanquam ad Lydium lapidem revocandæ, arbitri, judicesque sunt.*

3. Ut maximè autem Romana jura in hac probrosa commixtione conniverint: attamen liberos ex concubinis natos, nec pro legitimis reputabant, nec ullâ humanitate complectebantur, sed ut alienigenum aliquid, & omninò ab republica alienum, teste ipso Justiniano *in præfat. Nov. 89. æstimabant. vid. gl. germ. ad verb. als zween jährige Ochsen. lib. 3. Land R. art. 45.*

4. Atque hinc *naturales* tantùm, utpote quos sola natura, non etiam lex agnosceret, nomine conveniente, *secundum §. fin. f. de donat. & Nov. 15. in pr. junct. §. pen. f. de nupt. indigetabant. d. Nov. 89. c. fin. 32. q. 4.*

A 2 §. Quia

*De concubina
In quibus finem
Ducantur*

De naturalibus

101151

5. Quia verò non tam attendenda ultio & interdictio, quàm quod in necessitate & malè affectum curandum: (quis enim factum infectum reddere potest?) & diffugiendum quidem quod corruptum, invenendumve undique quod melius, ut iterum in cancellos legum redeatur, graviter monente Justin. *in præfat. d. Nov. 89.* Ideò *Constantinus Imp.* qui circa annum Christi 310. ut habet calculus *Calvisij*, ad imperium evectus, & subsequente anno 311. Romanum Imperium venerandâ Christianorum fide munivit, & multas perutiles leges de conjugis & castitate, quarum quasdam recenset *Charion. in sua Chron. lib. 3.* fecit, à vero tramite honesti amoris per concubinatum seductos, ad viam regiam legitimæ conjunctionis allecturus, & casum castitatis (quod cæteri modi non præstabant) inventurus, fortè circa annum Christi 324. vel 336. ut ex subscriptionibus *l. un. C. de concub. & l. 1. C. de natur. lib.* colligere licet, & cum super ingenuas concubinas ducendas uxores, tum liberos ex iisdem antè vel post concubinatum procreatos, pro legitimis habendis, hujuscemodi tenoris: Omnibus esto integrum ingenuam concubinam ducere uxorem, &, qui hoc fecerint, eorum liberi ante & post concubinatum prognati, legitimi & sui sunt: sacratissimam edidit *Constit.* non ignarus illius *Seneca in Epist.* Homines ad pecuniam & boni & mali.

6. Et ex tunc demum nomen naturalium liberorum scribi in Constitutionum libris cepit, ut iterum testatur *Imp. in præfat. Nov. 89.* Primis namque parentibus, ut liberi æquè liberi, & ab ipsa procreatione legitimi: Ita bellis exortis, & libidinibus intemperanter

anno Constantini
ad imperium
electedus

ranter excretis, quidam liberi; quidam legitimi; quidam naturales effecti sunt.

7. Non levis est ergò error eorum, qui hanc speciem Legitimationis inter causas spirituales referunt, *Brunell. in tr. de spons. concl. 2. decl. 1. n. 6.* eleganter *Modest. Pist. conf. 46. n. 24. vol. 1.* proindeq; decisiones ex Jure Canonico petere volunt. *Fach. 3. controu. 51. Sich. conf. matrim. 3. n. 34.* cum sit merum inventum Imp. Constantini, & à foro Ecclesiastico non minus quàm patria potestas, maximè, quia ad paria judicantur, *Wes. conf. 44. n. 48. 49. 60. 61.* removenda. *Nov. 89. c. 1. ibi.* Imperatoriæ verò constitutiones aperuerunt.

8. Præcitata autem constitutionem amplius non habemus, ne quidem, miramur, si benè vidimus, in Codice Theodosiano, quem in lucem primus protulit *Job. Sich.* Anno 1528. auxit *Tilius* Anno 1549. elegantiorè & perfectum, ut putat, fecit *Cujac.* Anno 1566.

9. Ejus tamen jactura tanti faciendâ non est: quamvis non parum nostra intersit habere leges abrogatas, per rationem allegatam ab Imp. *in d. Nov. 89. c. 7.* & plures alias à *Job. del. Castillo tr. controu. quotid. c. 29. n. 12.* Habemus namque sensum ex relatione Imp. *Zenonis in l. 5. C. de natur. lib.* Cum enim animadverteret Imper. Zeno, Constitutionem Constantini æquissimam, vel multorum defugere memoriam, vel à plerisq; nequioribus, qui, spretis legitimis conjunctionibus, contubernia eligerent, nihilominus posthaberi; ea propter Anno 476. secundùm *Cont.* secundùm *Hol. 478.* & sic centennio præter propter elapso, eandem renovavit.

Legitimationis
potestas rem
In à foro Ec
clesiastico.

De legibus ab
rogatis

10. Quò autem verum sensum d. Constantin. Constitutionis bipartitè loquentis saltem de ingenuis concubinis, eruamus, magnoperè attinet præscire (1.) Non solum ingenuas, sed & libertas concubinas esse potuisse: & frequentius à patronis & aliis, libertas in concubinas assumtas fuisse. *l. 24. de R. N. l. 31. in pr. ff. de donat. l. 3. in pr. de concub.* Et licèt etiam quandoque, rarissimè tamen, ingenuæ, libidinis causâ, concubinæ fieri voluerint: attamen eas, vel aliàs profligatæ pudoris fuisse; vel testato, *Menoch. conf. 60. n. 3. Wesenb. conf. 44. n. 53.* apud Ædiles, ut conjicit *Conan. lib. 8. c. 13.* id facere tenuisse, ad hoc ut stupri pœnam, in quam eò ipso, dum sine declaratione voluntatis coeunt, incidunt, evitarent, constat. *l. 3. pr. ff. de concub.* (2.) Ingenuas fœminas duntaxat honestam vitam degentes, uxores ductas fuisse, non quas impudicitia denigraverat, & spurcicies vitæ per concubinatum commaculaverat. *l. item legato 49. §. parvi 4. de leg. 3. fac. l. imperialis 23. §. 1. C. de Nupt. l. 41. §. 1. de R. N.*

11. Nam, si adhæc advertemus, rationem dubitandi quoq; in utroq; membro Constantinianæ Constit. in promptu habebimus: Quoad primum quidem, quia ingenuæ, si concubinæ factæ, nomen matris vel matronæ amisisse videntur. *l. probrum 41. §. 1. de R. N.* quoad secundum autem; quia ex eâ, quæ uxor esse non potest, liberi legitimi procreari nequeunt. *§. pen. J. de nupt.*

12. Mirum autem alicui videri posset, quod Imp. Constantinus saltem de ingenuis, non etiam libertabus hoc jus reddiderit; cum & patroni libertas uxores ducere potuerint. *per clar. §. justa 5. J. quib. ex caus. man.*

non lic. & frequentius libertæ locò uxorum altæ fuerint. Nisi ad frequentiam animum intenderit, & ex eâ rationem defumferit.

13. Renovavit autem prædictus *Zeno* memoratam Constit. in casibus præteritis saltem, non etiam futuris: Voluit namque eandem sartam tectamq; servare, & eos illius beneficio gaudere, qui, non extantibus uxoribus, aut legitimis liberis, ante suam legem, ejusdem memores fuissent: eos verò, qui ad tempus justificationis suæ matrimonium distulissent, & quos dictum beneficium ad conjunctionem legalem incitare non potuit, impostero indignos esse, existimans ejusmodi procrastinatores naso adunco favorem legis suspendere, proindeque vicissim nullo mutuo affectu prosequendos esse: & magis expedire reipub. si nullum commodum sentiant contubernia præponentes matrimoniis, quàm si sub peccandi licentia, quâ omnes detiores sumus, primò leges violent, & tandem ad fastiditas leges recurrant. *d. l. 5. C. de natur. lib. Diss. Valent. Forst. tr. de success. ab intest. lib. 6. c. 20.*

14. Stetit autem d. Legislatio Zenonis ad annum 32. circiter; Anno siquidem 508. *Anastasius* non solum rem ad antiquam Constantini Constit. reduxit, sed etiam naturalium liberorum jus magnam partem auxit. Etenim non solum illorum liberos naturales ad classem legitimorum & suorum liberorum refert, quorum matres ante & post Zenonis sanctionem, pactis dotalibus intervenientibus, cum patribus justæ copulatae; sed & quorum matres pro uxoribus nunquam agnitæ: modò ipsi solum extarent, nec ulli alij legitimi liberi aut uxores cum his concurrerent; quicquid
etiam

niat, contra honestatem, pietatem & æquitatem.

17. Atq; hæc usq; ad *Justinianum* nostrum: Quia, verò ipse animadvertit, patrem suum in eò nimis severum censorem egisse. *Nov. 89. c. 1.* contra boni Principis naturam *l. 23. imperialis in pr. C. de nupt.* quod liberos naturales, ne quidem concubinato in matrimonium justum converso, legitimos esse voluerit; proindeque eos à suis patribus matrimonio constante procreatis, sibi solùm paternam hereditatem vindicantibus, excluderet: cum tamen eorum causâ & intuitu nuptiæ, ex quibus legitimitatem, ut sic loquamur, consecuti, celebratæ fuerint; Et hinc potius iisdem summâs gratias referre, quàm pro summo illo beneficio exclusionis lapidem offerre debeant; maximè cum verisimile sit, patrem primitus affectionem legalem & maritalem habuisse erga matrem. *l. nuptias 30. de. R. J.* Ideò Anno 529. dum circa confectionem *Instit. laboravit*, rem ad normam *Constantinianam* reduxit, exæquans liberos naturales ante matrimonium procreatos, liberis in matrimonio editis, utrosque legitimos vocitando. *l. cum quis 10. C. de natur. lib.*

18. Et hæc est ratio, cur se *Justinianus* pro autore legitimationis per subsequens matrimonium in *Nov. 89.* vendideret, nempe, quia abrogatam renovavit.

19. Dedit autem hacce perillustri sua *Constit. nonnullis subtilioribus* ansam disputandi, in casibus, ubi quis liberos ex secundo matrimonio non sustulisset; vel sustulisset quidem, sed extincti essent; vel in concubinato concepti, in matrimonio verò editi, qui existimabant *d. l. 10.* in enumeratis casibus non esse veram & usurpandam, eò, quia ratio decidendi in eis cessaret,

B

juxta

juxta vulg. *Cessante ratione legis, cessat ejus dispositio*: nempe proles subsequens legitima, cujus gratia & favore & ipsi antecedentes liberi, licet illegitimi, legitimi effecti: quod in primo & secundo casu, per se patere dicebant, in tertio autem exinde verificabant, quod conceptus ante matrimonium, & in lucem protractus in matrimonio, potius pro naturali, quam legitimo habendus: propterea, quod quoad partum, inspiciamus tempus conceptionis. Ne verò horum subtilitatem supervacuum tacendo approbare videretur, expressè Anno sequenti 530. eandem amputat, *per l. nuper 11. C. de natur. lib.* fanciendo: nullo modo nuperimam suam Constit. in citatis casibus limitandum esse: sufficere enim, quoad primum & secundum casum, patrem, ut naturales legitimet, affectione maritali erga matrem inflammatum fuisse, & spem tollendæ sobolis concepisse: & licet spe frustretur, vel eâ recidat, esse tamen casum fortuitum, qui nemini imputandus: In tertio verò casu, minus dubium adesse, quando per absurdum aliis opitulari posse, & sibi non posse. Et ne quicquam scrupuli supersit, in favorem liberorum, prout ipsis commodum erit, tempus editionis vel conceptionis impofterum inspiciatur, simul disponit. *Nov. 89. c. 8. vers. insuper.*

183
20. Et ex hoc locò demonstramus, legitimatorem per matrimonium subsequens, etiam in articulo mortis factam, esse validam. *Trentl. vol. 2. disp. 16. tb. 2. lit. a. Berch. ad S. fin. J. de nupt. n. 8. Wesenb. cens. 44. n. 44. Gamma tr. de ad mort. condem. q. 4. Sich. cons. matrimon. 3. n. 13. 14. Diff. Bl. in l. eam quam. C. de fideicom.*

21. Sicuti etiam illam, quæ ab ad mortem condemnata

demnatis celebratur, ut latè *Gamm. d. tr. de ad mort. con-*
dem. q. 4. tractat: Et à decrepitis. *Arnif. tr. de jure con-*
nub. c. 2. sect. 4. n. 7.

22. Hisce dubiis feliciter remotis, novum quod-
dam Imp. à nonnullis gentibus suggestum fuit, quod
tale: Habuit quidam uxorem justam, suscepitq; ex eâ
liberos, eadem autem mortuâ, vel matrimonio legi-
timè soluto, ad aliam, cum quâ licitè matrimonium
contrahi poterat, consuetudinem habuit, & ex eò
complexu filium nactus est naturalem. Ut autem eun-
dem legitimum efficeret, matrem in uxorem duxit,
factusque fuit denuò vel pater duorum liberorum; vel
mortuorum; vel viventium; vel nullos præterea con-
secutus. Eodem mortuo, posteriores liberi voluerunt
æqualiter succedere cum prioribus ex primo matri-
monio procreatis; liberi verò ex primâ conjugē nati
intendunt fratres posteriores excludere, moti fortè *per*
l. jubemus 6. C. d. t. & l. si qua illustris 5. C. ad SCOrfit. Ne
igitur hac in parte suo officiò deesse videretur, è re sua
fore putavit, hanc quoq; dissolvere dubietatem: Ea-
propter mentem suam declarat Anno 535. per *Nov. 12.*
c. 4. & dicit, se nolle exclusos esse à suis non ita pridem
editis *Constit. prædictos casus*; sed velle unum idemq;
esse, ac si nullam uxorem antea habuisset: cum non
sit dubitantium ratio firma & concludens hoc modo
concepta: habet ex primâ conjugē liberos justos: Ergò
ex secundâ nullos amplius consequi potest. *fac. l. impe-*
riales 23. §. 1. C. de Nupt.

23. Atque ex hujus *Novel. verbis finalibus & con-*
clusivis, simul etiam notamus, cum *Vasq. de success. progr.*
§. 2. n. 89. legitimatos per subsequens matrimonium,

B 2

in jure

in jure primogenituræ præferri iis, qui postea ex legitimo matrimonio nascuntur, *Contra Tiraq. de jur. primogen. q. 34. per tot. Hen. disp. ad Pand. 9. tb. 5. lit. a. Treutl. vol. 1. disp. 2. tb. 7. lit. b. & vol. 2. disp. 16. tb. 2. lit. d. Geil. 2. obs. 141. n. 3. & communiter Dd. non qui antea.*

24. Quemadmodum autem nonnulli, ut hætenus relatam, *ex l. jubemus 6. C. d. t.* præsumserunt sanctionem Justinianeam restringere & limitare ad casum, ubi liberi ex primo matrimonio extarent nulli: Ita etiam à plerisq; de tam certis & perlucidis Constit. ulterius *ex l. Divus 5. C. d. t.* dubitatum, perq; multas lites in judiciis ventilatum fuit: Num sint etiam intelligendæ & exaudiendæ de naturalibus liberis, non ex ingenuis concubinis, sed ex ancillis & libertabus procreatis. Cumq; justum fuerit, ne amplius de hac re quaestio moveretur Anno 536. eandem *per Nov. 18. c. fin.* ubi primò retulit, *cur l. cum quis 10.* ediderit, eaq; ad callidam quorundam interpretationem *per l. nuper 11. C. d. t.* declarata fuerit, & deinde dubitantium negligentiam, quod oculis benè usi non fuerint, eosdemq; in scopum intentionis suæ, quem tamen facilè ex eò animadvertissent, quod cum libertabus matrimonium celebrare nullibi prohibitum, & se locutum fuisse de omnibus concubinis, quibus cum matrimonium esse possit, non intenderint, strinxerit; hoc modo determinat: Ut liberi ex liberta & ancilla nati unà cum matribus legitimi fiant per subsequens matrimonium, sive in eò nascantur liberi, sive non (utrumq; enim casum *ex l. 10. & l. 11.* comprehendere voluit) præter manumissionem (serva enim uxor esse nequit) requiro pro utrisque & juris aureorum annulorum, & natalium restitutionis impe-

impetrationem, nec non pactorum dotalium confe-
ctionem, & ne pater habeat legitimam uxorem sobo-
lemve, quod posterius tamen saltem habet *Codex Scrim-
ger.* non etiam *Ruffard.* vel, si mavis, *Duar.* vel *Holoan-
dri.* *Diss. Myns. ad §. aliquando, lit. b. §. de nupt. ex Aret.*

25. Porrò ne in his quidem calumniantium iniqui-
tas acquievit. Insurrexerunt enim non pauci, qui ex-
istimavère, leges Justiniani, nimirum *l. 10. l. 11. C. d. t.*
Nov. 12. c. 4. non esse trahendas ad casus præteritos non-
dum vel amicabiliter vel judicialiter decisos, sed ad
futuros, patribus adhuc viventibus, idq; ex eò funda-
mento, quod clausula illa extensiva legum ad præteri-
tos casus, quæ primitus, dum edebantur constitutio-
nes, apposita erat, non simul in Codicem relata, neq;
Nov. 18. c. 4. inserta fuerit; proindeq; quod mentem
suam mutaverit, & quod saltem in casibus futuris vale-
re debuerint, satis superq; innuerit.

26. Verum enim verò horum ratiocinationem,
ineptam & perabsurdam esse exinde putat, quod qui-
dem, ejusmodi adjicere clausulas, cum particulariter
eduntur leges, sit necessarium, cum verò in Codicem
transportatæ, & una l. interpretata, supervacuum: tum
propter multitudinem: tum naturam relationis ad
legem interpretatam.

27. Quamobrem, ut & his calumniandi materiam
auferat, & fomitem litis planè submoveat; eodem an-
no *dd. ll. & Nov.* ad præteritos casus nondum sepultos,
Nov. 19. quam, mirum est, non epitomasse (ut sic lo-
quamur) Irnerium, extendit.

28. Disputationibus hæctenus enumeratis sublatis,
& illorum querelis, qui quidem nihil magis in votis

habebant, quàm legibus Justiniani sese accommo-
dare, propter casum autem fortuitum & inopinatum,
voti compotes fieri non poterant, si concubina vel in
partu; vel, dum de pactis conficiendis deliberabatur,
periisset; vel delictum, propter quod honestè & com-
modè uxor fieri non posset, commisisset; vel à liberis,
ut patrem spolient usufructu, occultata fuisset, & simi-
libus, &c. per Restitutionem natalium ab ipso Imp. si
non adsunt justii liberi, impetrandam, exemplo *Nov. 18.*
c. fin. Anno 538. succurrit in *Nov. 74. c. 1.*

29. Et quia, ex plurimo causarum experimento,
insuper cognovit, graves semper lites & controversias
motas fuisse in suo Consistorio de pactis dotalibus, quæ
præcedentes leges ad subsequens matrimonium re-
quirunt, ut retrotrahatur ad tempus primi congressus,
vel concubitus: num sine eis liberi legitimi efficiantur?
Ideò una opera *d. c. 4.* hoc dissidium competenti defi-
nitione resolvit, requirens in majoribus dignitatibus,
ab illustribus usque ad principales, de formâ ad legiti-
mationem, pactorum dotalium confectionem: in
mediæ æstimationis hominibus, aut instrumenta, aut
confectionem in templo coràm Defensore ejusdem &
tribus testibus, faciendam, & in scripturam ab Episco-
po, cum designatione indictionis, mensis, diei, loci,
temporis, consulatûs, unâ cum subscriptionibus te-
stium redingendam: In abjectis, & fece plebis, itemq;
militibus caligatis, & rusticis, nudam testationem: Ut
maximè in antiquis legibus promulgatum, & ab ipso
met Imp. aliàs idem statutum fuerit, ut & nuptiæ extra
dotalia instrumenta ex solò affectu subsistant, & ratæ
sint. Idq; omne in eum finem, ne tota respub. fictitiis
matri-

matrimonii repleretur. *Nov. 89. c. 1. §. legitimi.* uti mul-
ti, ex perbenignis & blandis concubinariorum appel-
lationibus, ex nimio amoris furore, lingua potius,
quàm corde, natis, quodammodo de matrimonio te-
stari, non erubescens, induxerint, quasi amor nesciat
distinguere, & linguam refrenare: & *Martial. lib. 5.*
Epigr. malè cecinisset:

Cum voco te dominum noli tibi Cinna placere,
Sapè etiam servum sic resaluto meum.

Harpr. p. 1. disp. 5. tb. 9.

30. Et secundum hanc partem *Nov.* explicandus
est §. *fin. J. de nupt. §. intestatorum. J. de hered. qua ab in-
test. defer.* requirens generaliter pacta dotalia: Licet
Dd. communiter, teste *ibid. Mynsing.* asserant indistinctè,
pacta dotalia necessaria esse. *Tessaur. decis. Pedemont. 83.*
Giph. ad §. fin. J. de nupt. ibid. Vult. n. 7. Borch. n. fin. Hæn.
disp. Instit. 2. tb. 18. Borch. §. 2. J. de hered. qua ab intest. &
in tr. de feud. c. 7. n. 18. Vult. 1. Jurispr. Rom. c. 23. n. 71.
Aliter *Diss.* quod hodiè amplius planè non requirantur
pacta dotalia. *Trentl. vol. 1. disp. 2. tb. 6. lit. f. Cujac. 13.*
obs. 4. Don. 2. com. 21. Wesenb. §. fin. J. de nupt. n. 3. ibid.
Heig. n. 5. & alij. quibus meritò credimus.

31. Denique, ne quis opinaretur hoc jus acquisi-
tum liberis per legitimum thorum, vel volentibus pa-
tribus acquiri, vel esse temporarium, & saltem ad mor-
tem matrum, vel quamdiu constant nuptiæ durare:
omnis tollendæ dubitationis gratia, superpondij quasi
locò *in d. Nov. 74. & pen. §. 1.* addit, & liberos, invitis
patribus, fieri legitimos, & semel legitimos effectos,
manere debere legitimos, etiamsi matrimonium ite-
rum dissolveretur, vel morte matris, vel repudio, imò,
etsi

etsi pater superinduxisset aliam: adeò, ut, si pater, vel maritus, vellet expellere liberos, ut naturales, & uxore, ut concubinam, id non sine poenâ amissionis quartæ bonorum, & violatione juramenti facere possent.

32. Videant itaque illi, quomodo sua pacta dotalia defendant, qui, nescimus ob quas causas, volunt liberos esse quidem legitimos stemmate, nolunt tamē eos gaudere jure legitimorum. Interim qui uberiora desideret, is adeat *Lancelot. tr. de attent. p. 2. c. 4. lim. 17. n. 5.*

33. Didicimus supra ex *Nov. 19. Imper. Justinianum* invenisse modum, quemadmodum & libertinæ concubinæ, & ex illis procreati liberi, factæ factiq; fuerint legitimæ, legitimiq;, nimirum si præter manumissionem jus aureorum annulorum, & natalium restitutionem impetrassent. Verum, ut Imp. omnes circuitus & ambages contraheret, & quàm citissimè ab antiquâ & connatâ quasi ingenuitate delapsos, ad pristinam, & primaviam conditionem duceret, Anno 539. per *Nov. 87. c. 1. ex quâ auth. nova alia. C. de natur. lib. nudæ manumissioni jus aureorum annulorum, & restitutionem natalium, salvò jure patronatûs, adjungit, ut ita eò ipso, dum libertate à dominis donantur servi, jus aureorum annulorum & natalium restitutionem consequantur, nec speciali impetratione amplius opus habeant, & per consequens, si libertinæ concubinæ, uxores ducerentur, & ipsæ, & earum liberi non solum ante, sed & post nati, legitimæ legitimiq; fierent, sine ullâ impetratione: cum nullum majus argumentum & libertatis concedendæ indubium indicium filiis ostendere possit pater, quàm ostendendo matrem uxorem, legitimâ conjunctione.*

34. Ultri-

libertinis
conco u bini

34. Ultimò omnia hætenus enarrata, multoties correcta, renovata, & interpretata jura, quia variè & quasi per satyram dispersa extabant, eodem Anno 529. in unam, unà cum reliquis juribus liberorum naturalium, congeffit Constitutionem, *Nov. 89.* nimirum, ut ita magistratibus & iudicibus, nec non studiosæ juventuti, una pro omnibus sufficeret, epitomeque, ex quâ omnia jura sine labore hauriri possent, semper in promptu esset.

35. Cui mantissæ quasi locò, duas aureas regulas generales, quando enumerata jura locum habere debeant, annectit. (1.) Cum liberi consentiunt, *Fach. lib. 3. controu. 54. & cons. 85. n. 11. vol. 1. Boer. decis. 160. Trentl. vol. 1. disp. 2. th. 6. lit. c. Doncl. 2. comm. 21. Hackelm. in qq. illustr. disp. 1. th. 22. lit. c. Diss. Serm. 1. select. interp. c. 8. Covar. de spons. p. 2. c. 8. §. 2. n. 13. & alij quos allegat Fach. d. c. 54.* Quo ipso satis superq; demonstrat, legitimationem non favoris publici, sed privati causâ introductam fuisse. (2.) Cum quis unam habuerit concubinam, non duas aut plures. Quod contrà illos diligentius notandum, qui Jus Civile accusant, quasi vagam quandam libidinem per concubinatum permiserit: quod tamen magis ad libidinem restringendam, viam amoris non intercludendam, concubinatum permisit.

36. Priorem limitationem confirmat argumento à contrario sensu h. m. ducto: Si patriæ potestatis vincula invitis filiis dissolvere patribus permissum non est. *arg. l. nec avus 4. C. de emancip. & §. fin. J. quib. mod. pat. potest. solv.* multò minus pater filium contradicentē in suam potestatem rapere poterit. Sed &c. Unus tamen consentiens reliquis non præjudicat: Scilicet, quod

C omnes

omnes tangit, ab omnibus approbari debet.

37. Alteram probat ab absurdo: Eveniret enim exinde, ut, si quis duas haberet concubinas, & unam duceret in uxorem, uno eodemque tempore haberet & uxorem, & concubinam, quod contra castitatem, & matrimonij leges. §. antepen. J. de nupt. l. 1. C. de natur. lib. l. fin. C. de manum.

38. Quod iterum summè notandum, contra illos, qui matrimonium intermedium ejusdem operationis esse putant, cujus subsequens: Treutl. vol. 2. disp. 16. th. 2. lit. a. Borch. de feud. c. 7. n. 49. Forster. de success. ab intest. lib. 6. c. 23. Vult. lib. 1. Jurispr. Rom. c. 23. n. 3. & communiter Dd. Cum tamen manibus quasi palpent, legitimationis fictionem duas inferre uxores, & maximè iisdem obstare. Nov. 18. consentit Hæn. disp. Instit. 2. th. 14. aliis tamen ex fundamentis. Jungatur C. tanta. extr. Qui fil. sint legit.

39. Num verò liberi censeantur vel consentire vel dissentire? non levis est quæstio. Affirmantibus applaudimus, ducentes rationem ex l. Pomponius 40. §. fin. ff. de procur.

40. Atq; hæc sunt, quæ à Justiniano nostro, lectione assidua magistra, discere potuimus: Quæ breviter in summulam contracta, hanc legitimationis, seu, ut legalius loquamar, (nuspian enim terminus LEGITIMATIO, in scholis tamen retinendus secundum ea, quæ pulcrè habet Rutg. Rul. tr. de commis. in jure nostro reperitur,) modi efficiendi liberos illegitimos, legitimos per connubium, circumscriptionem nobis præbent.

41. Est legitimatio, actus legalis seu inventum Imperatorum, quo liberi ex illis concubinis, quæ uxores justæ

si sit legit.
anti.

justæ fieri possunt, nati, per subsequens nuptias legitimas, pro conditione personarum, modò pactis dotalibus; modò testimonio Ecclesiastico; modò attestatione firmatas, jura legitimè natorum per omnia consequuntur, & illis assimulantur.

42. Nunc videbimus, quid subsequens ætas de hisce constitutis senserit. Illam autem in nullo fermè recessisse ab eis, asserere non erubescimus. Quod ut indubium faciamus, sequentia jura breviter enodabimus.

43. Et quidem notum est ex historiâ Juris, post Justinianum, *regnantibus in Oriente*, Justino, Tiberio, Mauritio, Theodosio, Phoca, Heraclio, Constantino, Heraclione, Constante, Constantino Pogonato, Justiniano II. Leontio, Absimaro, Philippico, Ardemio, Theodosio IV. Leone III. Constantino Copronymo, Leone IV. Irene, Constantino, Nicephoro, Michaële Curopalete, Leone V. Michaële II. Theophilo, Theodora, Michaële III. Basilio Macedone: *In Occidente Exarchis* Longino, Smaragdo, Romano, Callinico, Smaragdo iterum, Johanne, Eleutherio, Jsaacio Patricio, Theodora Calliopa, Olympio, Theodoro, Calliopa iterum, Theodoro, Johanne Platone, Theophylacto, Johanne Tyzocop. Scholastico, Paulo Patricio, Eutichio Patricio: *Imperatoribus* Carolo Magno, Ludovico Pio, Lothario, Ludovico II. Carolo II. Calvo, Ludovico III. Balbo, Carolo III. Crasso. &c. nihil innovatum fuisse: Post hos verò sequentem *in Oriente Leonem VI. Philosophum*, qui Anno post natum Christum 886. Imperator salutatus, & clavem Imperij tenuit usque ad annum 911. regnantibus in Occidente Carolo Crasso, Arnulpho & Ludovico III. cum ex

antecessorum editis Constitutionibus, maximè verò basilicis, & consuetudinibus contrariis, legalem scientiam iterum perturbatam & confusam viderit, proindeq; communis vitæ negotia rursus deorsum subul- tim ferri conjecerit, reformationem jurium instituisse, & novellum jus partim Justinianeam declarans, partim abrogans, edidisse. Idq; secutas & alias Successorum Constitutiones, quas in epitomen conjecit Harmenopolus Judex Theffalonicensis, & ex parte collegit Enimundus Bonafidius *in lib. suo de jur. Orient.* quibus de quædam excerptæ in nostro corpore leguntur.

45. In his autem duo notatu digna occurrunt. (1.) Quod Leo Philosophus L. probrosè cū concubinis immisceri non erubescens, permittentem, penitus ex solò legali, eò, quod honestatem susque deque habeat, Rempub. afficiat, præceptis divinis & naturalibus reluctetur, eradicaverit *Nov. 91.* satis significans, Antecessores suos contra præcepta juris multis modis peccavisse: Et melius esse extirpare arborem malos fructus ferentem, quam radice relictâ, fructus malos artificio bonos reddere: *juxt. l. fin. C. in quibus caus. rest. in integ.* (2.) Quod Alex. Comnenus *in sua constit. p. 3.* voluit sponsalia celebrentur in facie Ecclesiæ.

45. Quicquid tamen sit, harum constitutionum, exiguam, vel omninò nullam esse in nostro Imperio Romano autoritatem, res ipsa loquitur, & imprimis ex eò probatur, quod, cum Imperij Romani dignitate, deficientibus nimirum Germanis, Hispanis & Gal- lis aliisque occidentalibus populis, legum disciplina paulatim labi & vilescere cæperit: & Imp. *Lotharius*

Saxo

Saxo dum Anno Christi 1137. in Apulia leges Justinianeas repererit, Pisanisq; donaverit, illas ipsas saltem explicari, & secundum eas jus dici, jusserit.

46. Num hortatu suafuq; Irnerij jam non disputamus. Videmus enim Lotharium eodem anno mortuum fuisse, & tamen asseri à *Valent. Forst. in hist. jur. lib. 3. c. 6. Vult. in proleg. ad Jurispr. Rom.* id factum fuisse, Anno 1150. Irneriumque è vivis decessisse Anno 1190. cum econtra *Calvis. in sua Chronol. in vita Philippi Suevi fol. 693. m. 1.* referat Irnerium sive Wernerium floruisse Anno 1200. & *in vitâ Friderici I. fol. 670.* Bulgarum & Martinum Anno 1158. paci factæ (quo tempore *auth. habita. C.* insertam fuisse, ex proœmio & subscriptione designante locum & tempus, credibile est) interfuisse.

47. Succedunt *Decreta*. Dum enim jus Justinianum, ut modò audivimus, à Lothario Saxone, postliminio quasi revocatum, & Dd. certatim id explicantur: quàm laboriosè & periculosè, ex temporis diurnitate, quæ non solum res, sed & nomina rerum, cum statu Reipub. immutare solet, cuius in aperto est, anno abhinc 14. videlicet Anno 1150. decreta & sententias Patrum *Gratianus Monachus S. Felicis* apud Bononiam Ordinis Benedicti compilat, ejusque laborem Eugenius III. Papa confirmat, & in scholis legit mandatur.

48. Et ex hoc librò deprehendimus, non improbatum fuisse nostrum modum legitimandi liberos naturales, nec pro peccato habitum in conjugem suscipere concubinam. *c. inter cetera. 22. q. 4.* neque indignum Christiano, habere concubinam. *c. Christiano.*

C 3

Et c. 4.

Et c. 4. dist. 24. si palearum rationem non habemus, quod tamen non est faciendum, monente *Alciat. in p̄fat. ad decreta glossata.* & præterea primò dotem ad matrimonium necessariam fuisse. *c. nullum. 30. q. 5. Et c. 51. quis 9. eod. ex Nov. 74. c. 4.*

49. Progredimur ad *Decretales Epistolas*, quas *Gregorius IX.* operâ *Raymundi Capellani* & pœnitentiarij sui Anno 1230. sub *Friderico II.* in lucem emisit. In his videmus manifestè Pontifices idem cum *Impp. nostris* sensisse.

50. Cum enim *Alex. III.* qui Anno 1159. ad sedem Romanam accersitus, super hac facti specie: Reliquerat quis fratrem & filiam ex uxore conceptam & natam ante desponsationem, consultus fuerit: Num filia succedat patri, excluso patruo? Respondit, eam legitimam pronunciandam, & patruo inhibendam, ne super hereditate paterna molestiam ipsi inferat. *c. 1. extr. q. fil. sint leg.* Eo ipso satis indicans, subsequens matrimonium filiam legitimam effecisse, secundum dispositionem legum civilium, quæ non dedignantur sequi sacri canones. *c. 1. de oper. nov. nunc.*

51. Sic in *c. 2.* ubi idem *Alex.* negativè respondet, ad hanc quæstionem: Num liberi semel per matrimonium legitimi nati vel effecti, matrimonio dissoluto, etiam legitimi esse desinant? nulla alia ratio dari potest, quàm partim *ex l. ii. C. de natur. lib.* partim *ex Nov. 74. c. fin.*

52. Ita in *c. 3. ejusdem tit.* puer nutritus expressè legitimationem pro suo fundamento adducit, eamq; Pontifex, dum liberi legitimè nati reclamant, & non negant jus, sed factum, allegantes pro comprobatione

tione testimonium parentum, quod puer elidere conatur per testimonium vicinorum, Responsione sua ad factum: in dubio magis standum assertioni parentum quam vicinorum: In claris autem & stantibus indiciis indubitatis, eum filium & omninò legitimum esse, propter copulam subsecutam, tacitè approbat.

53. Quò minus autem quis dubitari possit de concordia juris Civilis & Canonici, idem *Alex. in c. 6.* expressè in hæc verba prorumpit: Tanta est vis matrimonij, ut qui antea sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur.

54. Quando autem addit: *etsi autem vir vivente uxore suâ aliam cognoverit, & ex eâ (pellice & succuba) prolem susceperit, nihilominus manere filiam spuriam*, ratio iterum ex legibus desumenda est, nempe *Nov. 89.* quando jura loquuntur de concubinâ legitimâ, qualis ea esse nequit, quæ habetur penes uxorem, *l. 1. C. de Concub.* Quod tamen *Innocentius III.* ad scientes *c. 14. d. t.* restringit. Inspiciatur inter *Maynardi decis. Thol. 6. lib. 4.* quas *Amplifs. & Consultifs. Dn. D. Hier. Brückner*, avunculus & affinis noster ætatem suspiciendus, è gallico sermone in latinum transtulit, & non ità pridem in lucem emisit.

55. Atq; sic idem, si solutus maritatum pro concubina haberet, *in c. cum haberet, extr. de eo qui dux. in matrim. & c. causam quæ. extr. qui fil. sint legit. statuitur.*

56. Pessimè itaq; *Dd. ut Cc. communiter. in d. c. tanta ibiq; Abb. n. 2. extr. qui fil. sint legit. Tessauro decis. Pedemont. 83. n. 1. Dec. cons. 155. col. 2. Fach. 3. controuv. 51.* distinguunt inter jus Civile & Canonicum, quasi differentiam faciat, & illud requirat pacta dotalia, hoc verò minimè: cum ne minimam jotam de hac discordiâ habeat.

57. Ulte-

57. Ulterius, cum ex legibus pateat, legitimatio-
nem tum demum procedere, quando matrimonium
cum concubinâ esse potuit; & dubitatum fuerit, num
post mortem conjugum etiam de injustis nuptiis dis-
putari possit, *Celestinus III.* affirmativam stabilit *in c.*
pervenit 11. d. t. quâ de quæstione fusissimè *Wesemb. in*
conf. 44. omnino evolvendus.

58. Properamus ad *Consuetudines Feudales*, quas
partim decretis juniores, partim decretalibus syn-
chronas, & posteriores esse existimamus, ut licet colli-
gere ex allegatis *Constit. Imp. Friderici, Conradi, Lotharij*
& c. de forma 18. 22. q. 5. in tit. 6. F. 2. & Odof. ad auth.
cassa & irrita. C. de SS. Eccles.

59. Et ex his, *tit. 27. lib. 2.* quî continet duas Epi-
stolas Oberti de Orto ad filium suum Anshelmum, no-
tamus, filios naturales, etsi postea fiant legitimi, per
matrimonium, non tamen legitimis æquipari, *Sonsb.*
de feud. p. 9. n. 72. Ant. Gab. Rom. in comm. conclus. tit. de
legitim. concl. 1. n. 22. Rosenth. de feud. c. 7. concl. 18. n. 1.
Dec. conf. 155. n. 4. quicquid etiam quidam contra asse-
rant. *Dd. Andr. de Ifern. in d. §. Wes. conf. 44. n. 41. & 42.*
Curt. jun. conf. 136. quos sequitur Geil. 2. obs. 141. & Asses-
sores suprema Curia teste Myns. 4. obs. 42. Boer. decis. 123.
Clar. in §. feudum. q. 82. n. 4. Borch. de feud. c. 7. n. 48.
Wesemb. de feud. c. 6. n. 9. H. Pist. 2. qq. 41. n. 1. & commu-
niter Dd. in d. c. tanta.

60. Esse enim sensum *d. §. liberi*, si post delatam
successionem fiant legitimi, non succedunt in feudis,
uti ita respondet ad *§. Hartys. in sua ἀνάλογο. p. 50. & à ver-*
bis præcedentibus, & à latinitate, & ab omni ratione
alienum esse putamus. Quis enim pro licet, quæ dictio
amplia-

ampliationem denotat, legit, *si*, quæ est vox conditionalis, limitationem inferens. Videatur *Oldr. cons. 247. in fin.* Et cur verba præter necessitatem improbiabimus?

61. Velle autem *d. text.* restringere ad legitimatorem per rescriptum, ut multi faciunt, incogitantia potius quam subtilitatis argumentum esse, docet *Just. Meier. in disp. Argent. ad lib. 25. tit. fin. tb. 10.*

62. Atq; hinc multo magis idem dicimus, quando investitura loquitur de legitimè natis. Sunt enim verba investiturarum, non secundùm jus Civile, sed secundùm jus Feudale interpretanda; quod illos saltem pro legitimè natis reputat, qui ex justo matrimonio procreati, non qui naturales & postea legitimi effecti sunt. Evolvatur tamen *Wesenb. cons. 44. n. 43. H. Pist. 9. 41. Paris. cons. 1. n. 144. vol. 2.*

63. Quod attinet *Decretales Epistolas Bonifacij Octavi*, sive librum *Sextum Decretalium* publicatum Anno Christi 1298. 3. Martij, *Autor Chron. Belgic.* nec non *Clementinas*, quas *Johannes XXII.* successor *Clementis V.* quia *Clemens* morte præventus Anno 1317. publicas fecit, *idem Chron. Belgic. & Extravagantes ejusdem Johannis XXII.* in his, quod dignum relatu, & nostro proposito commodaret, nihil videmus.

64. Transitum rectà facimus ad *Auream Bullam Caroli IV.* Anno 1356. promulgatam, & ad insequentes *Recessus Imperij.*

65. Et quod *Auream Bullam* spectat, *ad c. 7. d. Aurea Bulla* dubio Marte quærunt *Dd. Num. d. c.* quod tribuit filio Electoris præmortuo primogenito legitimo votum, & potestatem eligendi Imperatorem, sit etiam extendendum ad legitimatum? Et pro horum admissione

Receptio in

D

sione

sione pugnant jura nostra civilia, quæ sequitur *Heinr. Rosentb. p. 7. c. 18. n. 10. Ludov. Molin. de Hiss. primogen. lib. 3. c. 1. n. 6. Caval. in spec. com. opin. q. 606. n. 11. quos refert Buxdorff. in dissert. ad d. A. B. th. 85. lit. b.* A quibus tamen cum *Menoch. cons. 16. n. 8. 9.* referente *Wesenb. cons. 44. n. 43.* dissentiremus, si res ex jure feudali decidenda esset, & non potius ex modernâ consuetudine, quam in contrarium hodiè extare, *Dd. asserunt. Schurf. cons. 1. n. 17. c. 1.*

66. Interim albo lapillo notanda est historia de *Friderico II. Imp.* cui necesse fuerit in publicis comitijs *Merseburgi* habitis, postulantis Imperij Principibus, fidem natalium suorum vindicare, idoneis ad hoc probatis documentis. *Spangenberg. in Chron. Sax. c. 247.*

67. Ad *Recessus Imperij* quod attinet, ex illis, & quidem *Reformatione Francofurtanâ* Anno 1442, instituta, constat, neminem ad scabinum assumendum esse, qui illegitimè natus. Quia autem is, qui per subsequens matrimonium legitimus effectus est, propter fictionem, quæ se ad nativitatem retrahit, pro legitimè nato habetur: ideò non dubitamus, quin ejusmodi ad scabinatum promoveri possit. *vid. Modest. Pist. cons. 46. n. 5. & seqq. vol. 1.* Licet *Camera Imp. Assessores naturales* etiam legitimatos, propter infamiae notam, quâ aspersi esse videntur, *secundum Bl. qui, ut refert Tiraq. tr. de jur. primogen. q. 34. n. 18.* dicit, post legitimationem nihilominus manere cicatricem & lituram, & *Dd. magno numero à H. Pist. lib. 1. pr. q. 30. n. 4. citatos,* contra bonum *arg. l. imperialis 23. §. 1. C. de nupt. l. fin. ff. de natal. restit. & rationem, quod Dominus ll. in ijs quæ juris sunt, procedit secundum veritatem non fictionem. Br. in l. si is qui pro emptore ff. pro empt. Barb. Kellenb. de success. renunc. quest.*

quæst. 35. n. 24. & seqq. Job. Jacob. Plebst. p. 4. disp. 4. tb. 99.
ad Assessoris dignitatem minimè admittendos censue-
runt. ut testatur Myns. 4. obs. 31. & Magenhorst. in ordin. Ca-
meræ. p. 1. tit. 3. ubi exemplum, quibus tamen aditus ad Epi-
scopatus patet; autorit. Gail. 2. obs. 141. & ferendi arma
plena domus, & familiæ concessa, ut dicit Joach. Steph.
de jurisd. lib. 2. p. 1. c. 5. memb. 1. n. 70. & probat. gl. latin. fin. ad
art. 72. lib. 3. Land R. Lehn R. art. 21. ibi: so fern er Ehe-
lich geboren. Et statuta opificum, ut nemo recipiatur
in collegium, nisi qui legitimè sit natus, quæ valent, teste
Schneid. in §. constat. n. 15. J. de J. N. G. & C. tamen sint
extendenda ad legitimatos per subsequens matrimo-
nium. ut docet Bl. in l. acutissimi. C. de fideicom. citatus ad
H. Pist. q. 41. n. 3. & 14. Boer. decis. 159. n. 5. Molin. in consuet.
Paris. tit. 1. §. 8. gl. 1. n. 49. Paris. cons. 15. n. 7. vol. 2. maximè,
cùm asserat Wesenb. ad §. fin. J. de nupt. ejusmodi statu-
tum, contrarium, expressè excludens legitimatos, cu-
jusmodi Magdeburgi, & in alijs honestis civitatibus ex-
tat, non valere contra matrimonij jus & favorem.
Schurf. cons. 1. cent. 1. Joach. Steph. de jurisd. lib. 2. p. 2. c. 8.
n. 39. & 40. Paris. cons. 15. n. 7. vol. 2. à quibus tamen
propter sequentes rationes recedere cogimur. (1.)
Quod nihil tam naturale, quod non eò modo quò col-
ligatum dissolvi possit. l. nihil tam naturale. de R. J. (2.)
quod etiam matrimonio hanc vim denegaverit Zeno.
l. 5. C. de natur. lib. (3.) quod consuetudo feudalis et-
iam excluderet legitimatos à successione feudi.

68. Vnde Recessus qui dicunt, omnes, qui **Ehelich**
gebohren/recipiendos esse in societatem & collegium,
legaliter & cum grano salis, ita ut non legitimati exclu-
dantur pro conditione litis, intelligendos esse, omni-
nò nobis persuasum habemus. D 2 69. Præ-

69. Præterea in d. Recessibus Imperij etiam concubinatus est prohibitus, ut in der Reformation guter Policen zu Augspurg/ Anno 1530. tit. von leichtfertigen Beywohnungen / ibi: Diemeil auch viel leichtfertige personen außserhalb von Gott auffgesetzter Ehe/ zusammen wohnen / repetitum iisdem verbis, in der Reformation guter Policen zu Augspurg/ Anno 1548. tit: Von leichtfertigen Beywohnungen / vnd in der Reformation guter Policen zu Franckfurt. Anno 1577. *predict. tit. qui est num. 26.*

70. Si quis tamen confestim cum *Duar. ad tit. de inoff. testam. c. 6.* concludere vellet, quia concubinatus est prohibitus, & sic merè naturales liberi amplius non dantur, uti de Gallia testatur. vid. tamen *Guid. Pap. decis. 580. Boer. decis. 127. n. fin. Palæst. d. notb. c. 60.* Ergò concubinatus inter damnatos coitus referendus; & per consequens jura de liberis naturalibus scripta, nullius erunt ponderis: Ne quidem in Romano-Germanico Imperio (quid in Oriente vid. *Busbeq. epist. 1.*) legitimationum usus cerneretur. Quod tamen à nemine cordatiorum, nisi experientia plenâ fauce obloqui velit, affirmatum vidimus. Inspiciatur tantum *gl. latin. ad art. 51. lib. 1. Landrecht.*

71. Illud sanè inficias ire non possumus, non dari hodiè propriè liberos naturales, nisi in illis locis Imperij, ubi adhuc concubinatus impunitus relinquitur, quorum aliquos, inter nobiles, in inferiore Saxonia esse, testantur illarum gentium homines.

72. Non veremur tamen hodiè omnes liberos indigitare naturales, qui extra matrimonium ex honestâ & inculpatâ (nam meretricum & prostibulorum liberos,

beros, spurios & bastardos vocamus) foeminâ, cum quâ
nec adulterium, nec incestus, vel alius nefarius Coitus
committitur, sine sponsalibus & benedictione sacerdo-
tali procreantur. *vid. Wesenb. cons. 44. n. 54. & c. aliter 30.*
q. 5. nec non Pet. Paul. Bus. ad l. in liberâ 24. de Ritu Nupt.

73. Ultimo locò ad *Jus Saxonicum* nos conferimus,
quia partiale & provinciale, non vniversale & genera-
le: licet jure civili & Canonico partim antiquius; par-
tim recentius; partim cum eò coætaneum; prout par-
tes ejus considerantur.

74. Et quantum ad *bona allodialia*, legitimos effe-
ctos liberos per conjugium, non ambigendum esse
putamus, quia nullibi contrarium decisum reperitur,
quin pari passu cum legitimè natis ambulari debeant.
fac. art. 4. Weichbild. in fin. ibi. ist sie Kebisch / sie mag ei-
nen ehelichen Mann nehmen / vnd Ehefunder immer
gewinnen. Magdeb. p. 1. c. 14. dist. 3. maximè cum duæ re-
periantur exceptiones, quæ firmant & præsupponunt
contrariam regulam.

75. Vna in *art. 37. lib. 1. Landrecht.* ubi mater per
violentiam stuprata, & deindè in uxorem ducta: Cujus
rationem *gl. germ. ad d. art. 37. n. 4.* dat, quod matrimo-
nium non subsistat, inter violenter stupratorem & stu-
pratam.

76. Et ad hanc collimârunt *Magdeburg. p. 1. c. 14. dist.*
3. qui sententiæ suæ non sine mysterio, inseruerunt ver-
ba, *mit ihren willen / Dissent. gl. Schurer. & Hartys. ci-*
tat. loc. putantes *d. art.* ex reprobatis esse.

77. Altera in *art. 45. lib. 3.* in clericorum liberis, du-
ctâ concubinâ in vxorem.

78. Illud tamen surdo pede hîc præterire non pos-
sumus,

sumus, quod refert *Tacitus*: Veteres Germanos severa
matrimonia coluisse, & solos singulis uxoribus con-
tentos fuisse.

79. Perquam multum autem nostra interest hoc
scire. Nam illegitimè natus secundum jus Saxonicum,
non potest tollere ex matrimonio liberos legitimos, ne
mala arbor proferat bonum fructum. *ut rectè art. 38.*
lib. 1. Landrecht. interpretantur *Magdeburgenses.* *Diff. gl.*
germ. 9. ad art. 45. lib. 3. Landr. Magdeb. p. 1. dist. 4. c. 14.
nec habet successorem. *art. 51 lib. 1. Landr.* Nisi uxorem
quoad dotem vel portionem statutariam. *addit. ad gl.*
germ. d. art. 51. verb. Man saget auch/ Magdeb. p. 1. c. 14.
dist. 2. Sicuti de tali consuetudine in Marchiâ Brande-
burgensi, quæ tamen per reversum Anno 1534. 38. 72. ab-
rogata fuit, testatur *Scheplitz in prompt. jur. tit. 30. §. 1. & de*
privilegio Aquensium: ne cui ad collegij societatem
aditus pateat, qui vel ipse originis macula notatur, vel
ipsius parentes. *Petr. à Beck. in Aquigr. c. 21. qui & c. 3.*
exemplum refert de *Carolo Marcello*, cujus de causa
tempore *Caroli Magni* lex lata, ne deinceps in regno
Galliæ, spurij, ut ut à parentibus agniti, admitterentur.

80. Secundum verò jus Civile mulier naturalis fi-
lio legitimo nubens, fit legitima. *teste Bl. in l. si quis. C. de*
natur. lib. quod singulare dicit & commendat, Dec. in l. 2.
de R. J. & Hippolyt. Marsil. sing. 501. Quibus in auxilium
mittimus. *Nov. 89. c. 1. l. mulieres C. de dign.* sed non sine
inspectione tradit. à *Petr. Heig. p. 1. q. 21. n. 64. 65. & l. Im-*
perialis 23. §. 1. & 2. C. de Nupt.

81. Quod si verum, ut asserendum, ne in infinitum
procedamus, & multorum natalium legitimitatem
in dubium vocemus, in promptu habemus responsio-
nem

nem ad quaestionem illam nobilissimam: Num nepotes mortuo patre per avi matrimonium cum concubinâ, ex quâ ipsorum pater natus, celebratum, fiant legitimi? Nempè nisi pater naturali foeminae vicissim se se copulaverit, nepotes per patris matrimonium legitimos natos fuisse. Sin falsum, ut multis *gl. latin. ad art. 51. lib. 1. Quid N.* evincere conatur, & illi, qui in dubium hanc quaestionem vocant, tacitè præsupponunt, vel naturalis naturali conjugatus est, dicimus consultius esse, vel petere se declarari legitimum, ut potest *arg. eorum qua habet Wesenb. in cons. 44. n. 4. vol. 1.* vel impetrare legitimationem per rescriptum: licet non nesciamus, legitimationem per Rescriptum non procedere, quando mater in vxorem duci potest, *ex Nov. 74. c. 1. Bocer. de Regal. c. 2. n. 69. Raudens. tr. de analog. c. 36. n. 35. Joh. Bapt. Cost. de fact. scient. & ignor. cent. 1. dist. 17. n. 20.* & multis modis eam deteriorem esse legitimatione per matrimonium. *Nov. 89. c. 9.* & melior sit eorum opinio, qui nepotem per avi connubium legitimum fieri aestimant. *ut Treutl. vol. 1. disp. 2. th. 7. Hoen. disp. Instit. 2. th. 16. Chafsan. in consuet. Burg. tit. de success. rubr. 8. §. 5. n. 42. & Fach. lib. 3. controuv. 56. & aliorum ab eo ibidem relatorum. Diff. Geil. 2. obs. 141. in fin. Val. Forst. de success. ab intest. lib. 6. c. 30. n. 1. & vulgò Dd. vel confugere ad l. diffamari. Blar. ad eam c. 2. p. n. 69.*

82. Quantum verò attinet *ad bona Feudalia*, Jus Sax. Feudale, expressè remouet à feudi successione *Unehe- liche geborne Kinder / art. 2. & art. 21. ibi: der Sohn be- helt des Vatern Schild vnd Adel nach seinen Tode zu Lehnrecht / so fern er Ehelich geboren / Lehn R. Fa-* cit, quod nec illegitimus jurisdictionem in feudum ha- bere

Questio nobilis

bere & accipere possit. *art. 64. Lehn R. gl. germ. verb. jega-
licher Richter / lib. 3. art. 53. Landr.* quæ verba ex jure
Feudali communi explicata, uti deberemus, nisi novior
consuetudo adesset non possunt trahi ad legitimatos,
licet secundum dispositionem juris Civilis optimè id
fieri posset.

83. Et licet aliud pronunciatum fuisse videas, *ex sen-
tentijs post Welchb. tit. Wie die vnehlichen Kinder
Durch die folgende Ehe ehelich geboren werden: Atta-
men Illustrissimi Ducis & Electoris Mauritiij, inclytæ me-
moriæ ordinatio provincialis, tit. Von den aus der Rite-
terschafft / welche Kinder außershalb der Ehe zeugen/
vnd ihr Lehngut auff sie Erben wollen. p. 32. Anno 1543,
promulgata, quæ valida, juxta consilium Ingolstadiensium
subjectum H. Pist. q. 41. in contrarium extat, secundum
quam tamen nunquam judicatum, sed totum contra-
rium in contradictorio judicio obtentum fuisse scri-
bit idem H. Pist. q. 41. in fin.*

84. Et hîc subsistimus: Quia in *Novellis Augusti &
reliquorum Dni. Electorum Saxoniorum constitutionibus,*
nihil notabile nobis occurrit: Diligentiores tamen
& oculatiores, si quæ digna notatu repererint, nobis
vel publicè vel privatim communicare haud graven-
tur, obnixè rogantur. Quid in vnaquaq; provincia
vel civitate observetur, ex singulis juris provincialis
ordinationib. & statutis, ut ex *Hassiacis tit. 9. Noriberg.
tit. 33. Lubecens. lib. 2. tit. 2. §. 9. Culmensi,
lib. 3. c. 29. Tubingensi tit. 17. & aliis*
hauriendum.

Christo Benigno Laus.

☞(O)☞

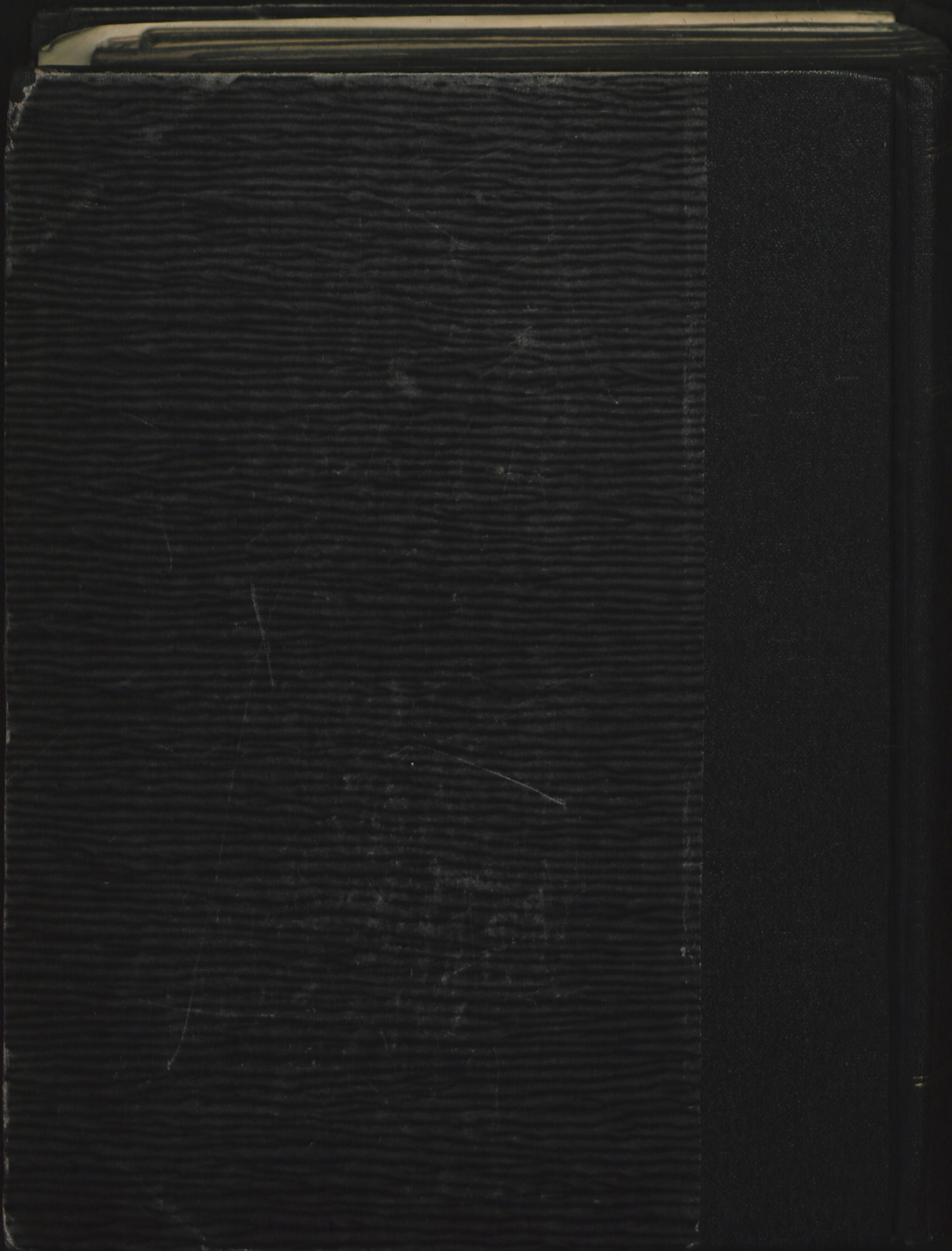
ULB Halle
006 682 146

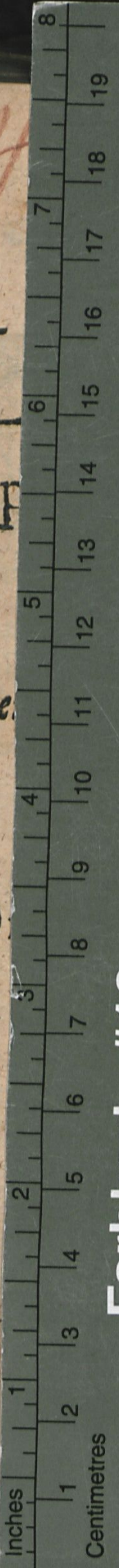
3

KD77

Farbkarte #13

B.I.G.

num. 29.

~~P. 2. 44.~~ 4/10

1627, 2

6/1

DICA
jurium,

ione

trimo

ens,

IVINA

sci Dn. Ord-
uridici in

L.

to
ACHERO

D.

cipiet

Lipsiensis

STI

II.

s consuetis.

us Nisch.

